

Sygn. akt II Ka 32/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Łukasza Bańkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2024 r.

sprawy **S. D.**

oskarżonego z art. 244 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 5 grudnia 2023 r. sygn. akt II K 418/23

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę z urzędu wykonywaną w imieniu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, że wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 32/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 grudnia 2023 r. w sprawie II K 418/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec S. D. kary polegająca na niezastosowaniu w przedmiotowej sprawie przez Sąd I instancji instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i nieorzeczenie wobec niego zgodnie z dyspozycją art. 60 § 6 pkt 4 kk kary grzywny albo kary ograniczenia wolności, w sytuacji występujących w niniejszej sprawie okoliczności łagodzących, które winny rzutować na wymiar kary, takich jak niska społeczna szkodliwość czynu oraz znaczny stopień ograniczenia zdolności rozpoznania znaczenia czynu jak i pokierowania postępowaniem przez oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut podniesiony przez obrońcę należało uznać za niezasadny. Zdaniem Sądu odwoławczego, orzeczonej wobec S. D. kary i środków karnych nie można uznać		

za noszące cechy rażącej surowości, a tylko tego rodzaju surowość mogłaby powodować, w myśl art. 438 pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

Orzeczona wobec oskarżonego kara 3 miesięcy pozbawienia wolności, a więc w minimalnym ustawowym wymiarze przewidzianym za czyn z art. 244 kk, dodatkowo warunkowo zawieszona tytułem próby na okres 2 lat, nie może być uznana za rażąco niewspółmierną. Obrońca wskazując, że zachowanie oskarżonego, będące przedmiotem osądu w niniejszym postępowaniu, cechowało się niską społeczną szkodliwością czynu z uwagi na to, że oskarżony jedynie przeparkował auto z ulicy na parking nie uwzględnił, iż Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne w tym zakresie zeznania świadka P. T., niekwestionowane przez skarżącego w ramach wniesionej apelacji, który wskazywał, że oskarżony ewidentnie poruszał się po drodze publicznej ul. (...) w S., jadąc od miejscowości H.. Odrzucono zatem wersję prezentowaną przez oskarżonego jakoby jedynie przestawiał auto na parking. Tym samym, w świetle przywołanych okoliczności inkryminowanego zajścia, nie można zaaprobować poglądu obrony o niskiej społecznej szkodliwości czynu podjętego przez oskarżonego. Odnosząc się zaś do nienależytego uwzględnienia, w kontekście sankcji karnej wymierzonej mu zaskarżonym wyrokiem, ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania przez niego zarzucanego mu czynu, jak i pokierowania swoim postępowaniem, należy podkreślić, że przepis art. 31 § 2 kk nie zawiera szczególnych reguł dotyczących wymiaru kary wobec

sprawców o znacznie ograniczonej poczytalności, a jedynie przyznaje sądowi uprawnienie do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. Podjęcie takich ustaleń wymaga jednak uwzględnienia nie tylko stopnia zawinienia, ale również pozostałych okoliczności, o jakich mowa w art. 53 § 1 kk, w tym okoliczności obciążających. Jak wynika z akt sprawy, S. D. pomimo świadomości konieczności przestrzegania porządku prawnego, wynikającej chociażby z uprzedniej karalności za czyny z art. 178a § 1 kk, nie zważając na zakaz sądowy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (k. 19 akt sprawy) i nie stosując się do decyzji Starosty (...) z dnia 29 marca 2021 r.

(k. 5 akt sprawy), bez szczególnego motywu czy powodu, popełnił kolejny czyn zabroniony.

Co więcej pod sygn. 4161-O.Ds.1609.2023 prowadzone jest przeciwko S. D. dochodzenie, w którym przedstawiono mu dwa zarzuty popełnienia czynu z art. 244 kk w dniach 27 sierpnia 2023 r. i 1 listopada 2023 r. (k. 73 akt sprawy). Analizując dane zawarte w karcie karnej podsądnego Sąd Okręgowy dostrzegł, że w przeszłości za czyny z

art. 178a § 1 kk wymierzano oskarżonemu kary grzywny. Nie odniosło to jednak pozytywnego skutku wychowawczego i zapobiegawczego. W tej sytuacji, należało zgodzić się z Sądem I instancji, iż nie było podstaw, ażeby nadzwyczajnie złagodzić oskarżonemu karę w oparciu o art. 60 kk, tym bardziej, że Sąd Rejonowy zastosował w stosunku do jego osoby fakultatywne warunkowe

zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Z uwagi na powyższe nie sposób poprzeć stanowiska obrońcy, jakoby kara grzywny bądź ograniczenia wolności spełniła cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego i powstrzymała go od popełniania przestępstw w przyszłości. Taka kara miałaby też niewłaściwy wpływ na świadomość prawną społeczeństwa i mogłaby zostać odebrana jako przyzwolenie na łamanie prawa.

Z tych samych względów Sąd Okręgowy nie stwierdził rażącej niewspółmierności orzeczonych przez Sąd merytoryczny środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, jak i świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zgodnie z art. 56 kk do orzeczenia w przedmiocie środków karnych stosuje się odpowiednio, m.in. zasady uregulowane w art. 53 kk, a dotyczące wymiaru kary. Te same argumenty, przemawiały zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, za celowością wyeliminowania oskarżonego z grona kierowców na okres 2 lat. Podkreślić należy, że jest to orzeczenie obligatoryjne w przypadku skazania za czyn z art. 180a kk i art. 244 kk w świetle art. 42 § 1a kk, zaś z uwagi na granice czasowe, jakie określa art. 43 kk, tj. od roku do 15 lat, należało uznać w odniesieniu do okoliczności niniejszej sprawy wymiar zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za sprawiedliwy i w pełni uzasadniony. Świadczenie pieniężne o jakim mowa w art. 43a § 2 kk, co do którego również Sąd I

instancji nie miał luzu decyzyjnego w razie skazania S. D. za czyn z art. 244 kk, zostało orzeczone w najniższej możliwej ustawowo wysokości, a zatem nie sposób stwierdzić jego rażącej niewspółmierności.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy czyniąc rozważania co do sankcji karnej wymierzonej oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem, wziął pod uwagę wszystkie występujące w sprawie okoliczności obciążające i łagodzące, nadając im odpowiednią wartość i znaczenie. Podobnie właściwe było wnioskowanie Sądu meriti w zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu jakiego dopuścił się oskarżony, jak i stopnia zawinienia. Przeciwnie wskazania obrońcy były zaś zupełnie nietrafione.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec S. D. instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary i wymierzenie kary łagodniejszej rodzajowo zgodnie z dyspozycją art. 60 § 6 pkt 4 kk

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

niezasadność zarzutu powodowała, że wniosek wywiedziony przez obrońcę nie mógł zostać uwzględniony.

4. **OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 grudnia 2023 r. w sprawie II K 418/23 – w zaskarżonej części, tj. w zakresie kary	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	

1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1184 z późn. zm.), a także § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2631) uwzględnił wniosek złożony podczas rozprawy apelacyjnej w dniu 1 marca 2024 roku i zasądził od Skarbu Państwa kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 VAT) za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym.
III.	z uwagi na konieczność uregulowania świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5000 zł, wskutek utrzymania w mocy rozstrzygnięcia o karze, przez oskarżonego oraz jego sytuację materialną, Sąd Okręgowy w oparciu o art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, ustalając, że wydatki w tym zakresie poniesie Skarb Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana